

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 7.7.2016.			
ОРГ.ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЛОЗИ	БРИЈЕДНОСТ
	732		

НАУЧНО - НАСТАВНОМ ВИЈЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА

УНИВЕРЗИТЕТА У БАЊОЈ ЛУЦИ

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени урађене докторске тезе мр Јелене Дамјановић под називом
“Уговор о лиценци као основ за промет права индустријске својине“

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Научно-наставно вијеће Правног факултета Универзитета у Бањој Луци је, на II сједници одржаној 16. марта 2015. године, донијело Одлуку о именовању Комисије за подношење извјештаја о урађеној докторској тези мр Јелене Дамјановић, број: 12/3.255-II-6/15 под називом: “Уговор о лиценци као основ за промет права индустријске својине“.

У Комисију су именовани:

- 1.) Др Радован Вукадиновић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: међународно право, председник Комисије,
- 2.) Др Александар Ђирић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, ужа научна област: пословно (трговинско) право, члан Комисије, и
- 3.) Академик др Витомир Поповић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област: међународно пословно право, ментор - члан Комисије.

1. УВОДНИ ДИО ОЦЈЕНЕ ДОКТОРСКЕ ТЕЗЕ

Докторска теза кандидаткиње мр Јелене Дамјановић написана је ћириличним писмом (Times New Roman, фонт 12, проред 1,5) и укоричена тврдим повезом. Дисертација је написана на укупно 245 страница, од чега 225 странице чистог текста, а садржи и 1 табелу. Литература се састоји од 122 јединице разврстане на књиге и чланке, законске текстове и остале прописе, те интернет адресе. Наведена литература је цитирана у 429 фуснота.

Поред литературе и садржаја, цјелокупна материја је подијељена на увод, девет глава и закључак, и то: Увод (стр.9-17), I Промет права индустријске својине, појам и врсте (18-30), II Значај уговора о лиценци, појам, правна природа, особине, форма и предмет (31-59), III Врсте лиценце (60-73), IV Обавезе уговорних страна (74-95), V Међународноправни промет права индустријске својине (96-114), VI Извори међународног права индустријске својине (115-155), VII Одлуке донесене у оквиру Свјетске трговинске организације (СТО –*World Trade Organization (WTO)* (156-170), VIII Одлуке донесене у оквиру Свјетске организације за интелектуалну својину (ВИПО) - (*World Intellectual Property Organisation - WIPO*) (171-176), IX Одлуке међународних судова (177-189) и Закључак (190-234).

У уводу кандидаткиња објашњава предмет истраживања, сврху истраживања, односно даје образложење разлога и циљева који оправдавају изучавање овог правног посла, поставља радну хипотезу, те наводи методе и изворе који су коришћени при изради рада и појашњава коришћене термине, значајне за уговор о лиценци.

У глави I, која носи наслов Промет права индустријске својине, појам и врсте - кандидаткиња анализира постојеће дефиниције промета права индустријске својине, посебно са аспекта врста промета права индустријске својине и даје релативно свеобухватну и истовремено једноставну дефиницију овог правног посла.

У глави II, која носи наслов Значај уговора о лиценци, појам, правна природа, особине, форма и предмет - анализирани су функције лиценце као посебног права које се уступа стицаоцу и његови правни и економски аспекти и истовремено дат увид у различите дефиниције уговора о лиценци у домаћем и упоредном праву,

односно у правној теорији и законодавствима. Детаљно је обрађена правна природа овог уговора, сличности и разлике у односу на уговор о закупу и уговор о продаји, а указано је и на особине уговора о лиценци као именованог уговора регулисаног Законом о облигационим односима. Кандидаткиња јасно указује на значај форме уговора о лиценци у упоредби са англосаксонским правом, те даје јасан увид у предмет самог уговора о лиценци, посебно се бавећи дихотомијом предмета уговора о лиценци у упоредно-правној пракси. Наведене су, и образложене предности уговора о лиценци, али је критички указано и на недостатке и ограничења овог правног посла.

У глави III, која носи наслов Врсте лиценце - кроз приказ врсти лиценци које стоје на располагању уговорним странама посебно је обрађена свака врста лиценце позната у домаћем законодавству као и неке од лиценци из стране пословне праксе. Дата је процјена могућности одређивања за уговарање искључиве или неискључиве лиценце, а што зависи искључиво од воље и интереса самих уговорних страна, односно могућности које пружају за најоптималније економско експлоатисање предмета уговора о лиценци.

У глави IV, која носи наслов Обавезе уговорних страна - обрађене су обавезе уговорних страна из уговора о лиценци, односно даваоца и стицаоца лиценце. Обзиром, да се ради о двостранообавезном уговору обавезе уговорних страна кореспондирају правима уговорних страна. Дат је и посебан критички осврт на забрану уговарања одређених обавеза у виду тзв. рестриктивних клаузула, указујући да су оне најчешће посљедица економски повољнијег положаја једне уговорне стране.

У глави V, која носи наслов Међународноправни промет права индустријске својине – анализирана је структура и особености уговора о лиценци закљученог између домаћег и страног субјекта, те прибављање и уступање права индустријске својине у међународним привредним уговорима, дат је примјер образца уговора о лиценци у међународноправном промету и посебно указано на карактеристике овог уговора у англосаксонском праву, као и на одређене специфичности *common law*-а у односу на *civil law* правни систем, са посебним акцентом на предности и недостатке уговора о лиценци у англосаксонском праву у

односу на романски правни систем.

У глави VI, која носи наслов Извори међународног права индустријске својине - обрађени су извори међународног карактера који се односе на правни посао лиценце, прије свега у свјетлу регулативе ЕУ Наредба Комисије бр. 240/96 од 31. јануара 1996. године о примјени члана 85. ст. 3. Уговора на одређене категорије уговора о трансферу технологије и Уредба Комисије (ЕУ) бр. 316/2014 од 21. марта о примјени члана 101. става 3. Уговора о функционисању Европске уније на категорије уговора о преносу технологије, те је анализирана правна регулатива индустријске својине у оквиру међународних конвенција прије свега Париске конвенције за заштиту индустријске својине (ПК) те Конвенција о издавању европских патената (КЕП).

У глави VII, која носи наслов Одлуке донесене у оквиру Свјетске трговинске организације (СТО –*World Trade Organization (WTO)*) - као најрепрезентативнијег вида арбитражног рјешавања спорова у области права интелектуалне својине, посебно су анализирани спорови између Латиноамеричких земаља Бразила и Аргентине са САД-ом и то у односу на предмет спора, аргументе страна у спору и диспозитив одлуке, а дат је и критички осврт на меритум спорова и диспозитив арбитражне одлуке.

У глави VIII, која носи наслов Одлуке донесене у оквиру Свјетске организације за интелектуалну својину (*World Intellectual Property Organisation - WIPO*) - анализиране су арбитражне одлуке, које за предмет имају повреде уговора о лиценци из области имена домена.

У глави IX, која носи наслов Одлуке међународних судова - обрађени су доступни примјери из праксе везани за уговор о лиценци. Посебно је дата анализа правног система Јапана као земље која предњачи у технолошком развоју, те самим тим и у броју закључених уговора о лиценци, и уједно по броју спорова у вези правног посла лиценце. Анализирани су: предмет спора, аргументи страна у спору и диспозитив одлуке, а дат је и критички осврт на меритум спорова, и диспозитив

арбитражне одлуке.

У закључним разматрањима кандидаткиња даје пресјек цјелокупног истраживања, дајући резултате до којих је дошла приликом израде рада.

2. УВОД И ПРЕГЛЕД ЛИТЕРАТУРЕ

Разлог предузимања истраживања је значај уговора о лиценци као *sui generis* правног посла, али и његова оскудна анализираност са правног аспекта. Чињеница је да лиценца има изразито растући тренд у свјетској економији и данас представља значајан основ за промет права индустријске својине како за корпорације, тако и за мала и средња предузећа, и за саме имаоце права индустријске својине који их због оскудних економских могућности не могу самостално економски експлоатисати, те врше њихов промет путем датог уговора. Основни циљ овог истраживања је да утврди да ли је постојећа правна регулатива довољан правни оквир за несметан развој лиценце, као основа за промет права индустријске својине у континенталној правној науци и пракси којој припада и право Републике Српске, односно Босне и Херцеговине. Ради се, дакле, о именованом уговору који је регулисан, и дефинисан домаћим законодавством и за чију примјену су од великог значаја рјешења упоредноправне праксе пословног права. Циљ овог истраживања је прагматичан и научан.

Када су у питању досадашња истраживања на наведену тему, она у домаћој правној литератури, нису вршена у значајнијем обиму и углавном се анализе свODE на обраду за потребе уџбеника. Тако је у свим земљама бивше заједничке државе, уговор о лиценци релативно често дефинисан у уџбеницима пословног (привредног) права и међународног (привредног) пословног права, и права интелектуалне својине с тим да га поједини аутори сврставају међу уговоре са мјешовитом грађанском правном основом, (нпр.: Бесаровић В., *Интелектуална својина*, Правни факултет Универзитета у Београду – Центар за издаваштво и информисање, Београд 2011; Васиљевић М., *Трговинско право*, Правни факултет Београд, Београд 2006.; Васиљевић М., Рајчевић М., Поповић В., *Уговори у привреди теорија-пракса-обрасци*, Правни факултет Универзитет у Бањалуци, Бања Лука 2002.; Ведриш М., Кларић П., *Грађанско право*, Народне новине, Загреб 1998.; Велимировић М.,

Привредно право, Правни факултет Универзитета у Српском Сарајеву, Српско Сарајево 2001.; Велимировић М., *Стечајно право*, *Symbol*, Нови Сад 2004.; Вукадиновић Р. Д., *Право спољнотрговинског пословања*, Удружење за европско право – Центар за право ЕУ, Крагујевац 2013.; Гавела Н. *et al.*, *Стварно право*, Информатор, Загреб, 1998.; Граић – Степановић С., *Правни аспекти монополског понашања предузећа*, *Ces Mecom*, Београд 2002; Ђуровић Р., *Међународно привредно право*, Савремена администрација, Београд 2004.; Идрис К., *Интелектуална својина*, Завод за интелектуалну својину Балкан Култ, Београд, 2003.; Јездидић М., *Међународно приватно право I увод у међународно приватно право и општи елементи формирања и примене норми међународног приватног права*, Завод за издавање уџбеника Народне Републике Србије, Београд 1961; Касагић Р., *Основи права и пословно право*, Економски факултет Бања Лука –Економски факултет Брчко, Бања Лука – Брчко 2003.; Лоза Б., *Облигационо право, општи дио*, Службени гласник, Београд 2000.; Лоза Б., *Облигационо право II, посебни дио*, Правни факултет Српско Сарајево, Српско Сарајево 2000.; Марковић С. М., *Право интелектуалне својине*, Службени гласник, Београд 2000.; Марковић С. М., *Патентно право*, Номос, Београд 1997.; Миладиновић З., *Право интелектуалне својине*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2012.; Мирковић Д., *Пословно право*, Факултет пословне економије Бијељина – Економски факултет Брчко, Бијељина- Брчко 2009.; Мирковић Д., Поповић В., *Трговинско право, статусни дио-привредна друштва*, Универзитет у Источном Сарајеву – Факултет спољне трговине у Бијељини, Бијељина 2007.; Париводић М. С., *Право међународног франшизинга*, Службени гласник, Београд 2003.; Поповић В.Г, Вукадиновић Р.Д., *Међународно пословно право, посебни део уговори међународне трговине*, Правни факултет у Бања Луци – Центар за право Европске уније у Крагујевцу, Бања Лука – Крагујевац 2010.; Стојиљковић В., *Међународно привредно право*, ИП Јустинијан, Београд 2003.

Правни и економски аспекти промета права индустријске својине путем закључења уговора о лиценци финансирања, анализирани су и сагледавани кроз значајан број стручних радова, као што су: Antonelli C. „*Compulsory Licencing: The Foundations of an Institutional Innovation*”, *The WIPO Journal : Analysis of Intellectual Property Issues* (ed. Peter K. Yu), Volume 4, Issue 2, Sweet & Maxwell, London, 2013, 157-175.; Вукадиновић Р. „Перспективе европског грађанског законика“, *Правни*

живот, часопис за правну теорију и праксу, тематски број постојеће и будуће право (ур. Слободан Перовић), Удружење правника Србије, 12/1996 том IV, Београд 12/1996, 881-895.; Козар В. „Врсте штете због повреде права на жиг и нелојалне конкуренције“, *Право и привреда часопис за привредноправну теорију и праксу* (ур. Мирко Васиљевић, Мирослав Пауновић), Удружење правника у привреди СР Југославије, Београд 5-8/2000, 669-673.; Марковић С. „Интернет адресе у светлу жиговног права сузбијања нелојалне конкуренције“, *Право и привреда часопис за привредноправну теорију и праксу* (ур. Мирко Васиљевић, Мирослав Пауновић), Удружење правника у привреди СР Југославије, Београд 5-8/2000, 631-649.; Mercurio, V., Tyagi. M. „Treaty Interpretation in WTO Dispute Settlement: The Outstanding Question of the Legality of Local Working Requirements”, *Minnesota Journal of International Law*, (2010), 19:2, 275-326.; Перовић С. „Уговорна одговорност и морална дужност“, *Правна ријеч часопис за правну теорију и праксу* (ур. Рајко Кузмановић), Бања Лука 32/2012, 13-28.; Choi, J.P. “Compulsory Licencing as an Antitrust Remedy” , *The WIPO Journal : Analysis of Intellectual Property Issues, Volume 2, Issue 1*, 2010, стр. 74-81.

Од страних извора, односно литературе, кандидаткиња је посебно узела у обзир међународне конвенције, Вашингтонски уговор о интелектуалној својини у вези са интегрисаним колима из 1989. године.; Конвенција о издавању европских патената 05.10.1973. године.; Конвенција за заштиту индустријске својине 1883. године, (Париска конвенција 1883.); Лисабонски аранжман о заштити ознака поријекла и њиховом међународном регистровању из 1958. године.; Мадридски аранжман о међународној регистрацији жигова из 1891. године.; Споразум о међународном признању депоновања микроорганизама за потребе поступка патентирања из 28.04.1977. године, (Будимпештански споразум 1977.); Споразум о трговинским аспектима права интелектуалне својине из 1994. године, (ТРИПС); Уговор о сарадњи у области патената из 1970. године и Хашки аранжман о међународном депоновању индустријског дизајна из 1925. године, али и значајну страну литературу, као што су: *Bisk N. M., Fox I., CPA comprehensive exam review, Business Law & Profesional Responsibilities, Bisk, United States of America, 2000-2001.*; *Black`s Law Dictionary, (ed. B. A. Garner), Thompson business, St. Paul 2004.*; *Blackstone`s Statutes Comapany Law, (ed. D. French), Oxford University Press Inc., New York 2005/2006.*; *Bradgate R ,White F., Commercial Law, Oxford University Press, New*

York 2005.; Vincenzi C., *Law of the European Community*, Pitman publishing, Great Britain, 1999.; Dover H. A., Vihon C. F., *Legal problems of Business in a free society*, West Publishing CO, St. Paul, Minnesota 1973.; Lyden D. P., Reitzel J. D., Roberts N. J., *Business and the law*, McGraw – Hill, Inc., United States of America 1985.; Mallor J. P. et al., *Business law and the Regulatory Environment, Concept and Cases*, The McGraw – Hill Companies, United States of America 1998.; Nakayama N., *Industrial Property Law. Volume 1*, Kobundou Publishers, Tokyo 2000.; Slorach J. S., Ellis J. G., *Business Law*, Oxford University Press, New York, 2005.; Frank P. B., Wagner M. J., Weil R. L., *Litigation Services Handbook, The Role of the Accountant As Expert Witness*, John Wiley & Sons, Inc., United States of America 1990.; Hicks A., Goo S.H, *Cases and materials on Company Law*, Oxford University Press Inc., New York 2004.; Craig P., de Burca G. , *EU Law texts, cases and materials*, Oxford University Press, New York 2003.; Cheeseman H. R., *Business Law , the legal, ethical, and international environment*, Prentice Hall Inc., New Jersey 1992. u Wright H. et al., *Legal Environment of Business Managment* 511, South – Western College Publishing Cincinnati, Ohio 1998.

У раду су, у значајној мјери, коришћени законски текстови и остали прописи, као и интернет странице које обрађују ову тематику, те дат приказ већ поменутих примјера судске праксе у САД и земаља Јужне Америке Бразила и Аргентине, затим Француске, Молдавије и Јапана.

Допринос који теза треба да постигне, између осталог и уз помоћ наведених извора, је што прецизније теоретско одређење уговора о лиценци, дефинисање његових основних карактеристика, те позиционирање и разграничење у односу на остале сродне послове. Друштвена оправданост истраживања лежи у потреби сагледавања конструкције овог правног посла, али и сагледавања постојеће правне регулативе, односно процјене да ли је она довољан правни оквир за несметан развој истог.

3. МАТЕРИЈАЛ И МЕТОД РАДА

Кандидаткиња је за рад користила разноврстан материјал, руководећи се одређеним критеријима. Како је уговор о лиценци сложен правни посао и у себи садржи елементе других уговора, посебно уговора са грађанско - правном основом,

у оквиру правне литературе, коришћена је не само она из области пословног права, већ и литература из грађанско-правне области.

Кандидаткиња је, у истраживању, настојала да се ослони на већ афирмисане теоретичаре из материје пословног и грађанског права, права интелектуалне својине, односно ауторског и сродних права и права индустријске својине, како би остварила спој теорије и праксе. Из тог разлога су теоријски ставови на многим мјестима поткрепљени подацима и примјерима из судске и арбитражне праксе. Изворе истраживања и сазнања представљали су, прије свега, писани и објављени материјали, посвећени предмету истраживања. С обзиром на предмет и циљеве истраживања, коришћен је низ докумената, нормативни и други акти, судске одлуке, арбитражне одлуке научне и стручне књиге, зборници радова, стратешки документи, акти и документа релевантних асоцијација и пословних субјеката, часописи, стручни и прегледни чланци, интернет странице и други извори. Поред извора из националних законодавстава, извори су у значајној мјери и међународног карактера, те прописи и пракса националних система у упоредном праву. Поред наведених докумената, до сазнања о битним чињеницама за предмет истраживања кандидаткиња је дошла кроз анализу судских и арбитражних одлука међународних организација посебно имајући у виду одлуке ВИПО/*WIPO* Свјетске организације за интелектуалну својину (*World Intellectual Property Organization*), СТО /*WTO* Свјетска трговинска организација (*World Trade Organization*) и јапанске судске праксе, обзиром да је Јапан једна од водећих земаља свијета на пољу иновација у технолошком смислу и самим тим земља са највећим бројем закључиваних уговора о лиценци и спорова који имају за предмет кршење обавеза из датог уговора.

Као извор коришћени су многи закони и подзаконски акти из предметне материје и то не само на нивоу РС и БиХ, већ и земаља ЕУ, САД, Велике Британије, Бразила и др. У значајној мјери су коришћени и општи услови пословања и међународни обичаји, али и судска пракса.

Комплексност и карактер предмета истраживања, као и постављени циљ истраживања су налагали комбинацију сљедећих метода које је кандидаткиња користила у истраживању: догматско - нормативна метода затим, историјско - правни метод, упоредна метода, правно - логичка, индуктивна и дедуктивна метода. У раду је, као основна метода истраживања, коришћена догматско-нормативна

метода, која у себи садржи догму, одвајајући право од политике и инсистирајући на примјени закона, и нормативну, којом се не утврђује само структура права, него и како право функционише, а при том анализирајући постојећу легислативу која се односи на уговор о лиценци у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини, те њен утицај на садашње одвијање ових пословних активности, као и препреке и отворена питања која се појављују у пракси. У циљу сагледавања историјског развоја овог правног посла коришћен је историјско - правни метод, док је упоредно-правни метод коришћен интегрално, кроз цијели текст. Упоредном анализом различитих рјешења, кандидаткиња настоји указати на суштину регулативе о одређеном проблему у правним системима других земаља, а анализирана су законска рјешења за овај правни посао у упоредном праву са посебним освртом на стање легислативе у земљама англосаксонске правне праксе, вршећи анализу домаћег позитивног законодавства. Правно - логичка метода у раду је коришћена да се утврде релевантне чињенице и да се правно квалификују на начин да се оне могу подвести под правну норму. Индуктивни метод је коришћен приликом доношења општег суда по основу посебних судова. Дедуктивни метод је коришћен да би се од општих случајева извукли закључци у посебним случајевима.

Кандидаткиња није битније одступила од плана датог приликом пријаве докторске тезе. Минимална корекција редосљеда и груписање одређених садржаја у више или мање цјелина у односу на пријаву допринијела је бољој структури рада и није нарушила однос урађеног рада и пријаве.

4. РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Лиценца је савремени правни посао који је основ за промет права индустријске својине у континенталном праву. Инструмент реализације овог правног посла је уговор о лиценци о коме не постоји јединствен став у правној теорији и законодавствима појединих држава кад је у питању његова правна природа, терминолошко и појмовно одређење.

Кандидаткиња, након излагања постојећих дефиниција и указивања на њихове мањкавости, дефинише лиценцу као правни посао путем којег се давалац лиценце обавезује да стицаоцу лиценце уступи права из предмета лиценце, сва права

или дио права која посједује, док се стицалац лиценце обавезује да ће дата права користити и плаћати лиценцну накнаду.

Оваквим, општим одређењем овог правног посла кандидаткиња остаје при констатацији да, због сложености овог правног посла и његових различитих модалитета, готово није могуће дати једну свеобухватну, а истовремено прецизну дефиницију свих правних послова који би могли бити обухваћени појмом лиценце.

Наиме, ради се о сложеном правном послу са мјешовитом грађанско-правном основом који у себи садржи елементе уговора о продаји, уговора о закупу, уговора о цесији, а (зависно од врсте) у њему могу да буду присутни и елементи неких других уговора, те кандидаткиња указује да структуру уговора о лиценци треба сагледавати зависно од обавеза које је на себе преузео стицалац лиценце, стварне намјере уговарача, врсте уговора о лиценци те с тим у вези и присуства различитих елемената облигационо - правне природе

У раду су детаљно анализирани различите врсте овог правног посла (искључива и неискључива лиценца, ограничена лиценца, мјешовита лиценца, добровољна лиценца, принудна лиценца, принудна лиценца у јавном интересу, принудна лиценца у корист оплемењивача биљака, *cross-licence*, дистрибутивне лиценце и подлиценца).

Посебно је указано на чињеницу да уговор о лиценци има доста сличности са сродним правним пословима као што су уговор о цесији, продаји, закупу и сл. и да је нужно извршити разграничења да би се избјегла мјешања. Путем ових разграничења, и у њима наглашених разлика, потврђује се да се уговор о лиценци не може подвести под наведене постојеће уговоре, већ је он уговор посебне врсте, дакле, *sui generis* уговор мјешовите природе, састављен од мноштва елемената који чине лиценцу својеврсним правним послом.

Кандидаткиња, објашњавајући историјски развој овог уговора, наглашава да је за разумијевање природе, карактера, правних ефеката и проблема који се у пословној пракси јављају при реализацији уговора о лиценци, нужно сагледати развој ових трансакција и њихов правни третман у англосаксонском привредно-правном систему. Карактеристика, тзв. англосаксонског уговора о лиценци је постојање могућности да се путем овог уговора не прометују само права

индустријске својине већ и ауторска и сродна права. Систем континенталног права третира уговор о лиценци као уговор углавном резервисан за промет права индустријске својине, што представља одређене препреке за развој ових послова у земљама континенталне правне традиције.

Ограничења развоја лиценце су евидентна у појединим националним законодавствима, попут немогућности преноса ауторских и сродних права путем уговора о лиценци. Ова различита рјешења у националним правима преносила су се и на правни режим међународних уговора о лиценци, што је у значајној мјери и резултирало доношењем међународних конвенција из области права интелектуалне својине. У раду се посебно анализира пословна пракса закључења уговора о лиценци у складу са домаћим прописима за који се као правни оквир примјењује Закон о облигационим односима, а посебно одредбе о преносу потраживања (цесији).

У раду се аргументовано указује да је потребно што хитније унаприједити постојећи правни оквир за обављање овог правног посла, било увођењем нових одредби у већ постојећи Закон о облигационим односима, или доношењем посебног прописа који би регулисао овај уговор, али и иновирањем поменутих прописа који садрже рјешења која отежавају пружања лиценцих услуга. Кандидаткиња указује да је, иновирањем Закона о облигационим односима могуће регулисати и питање могућности преноса ауторских права и сродних права путем уговора о лиценци као што је то случај у англосаксонској правној теорији и пракси што би повећало сигурност учесника у овом правном послу.

Резултати до којих је кандидаткиња, у свом истраживању дошла, су правилно, јасно и логично тумачени. Мишљења других аутора су истицана и уважавана, али је испољена и одређена доза критичности уз навођење респектабилне аргументације. Овом дисертацијом је извршена свеобухватна систематизација права код уговора о лиценци, али је створен и основ за даље продубљивање и анализу појединих питања, а нарочито правног оквира за обављање овог правног посла, што и само може бити предмет посебних научних истраживања.

5. ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ

Кандидаткиња је кроз свој рад, у области која није довољно научно обрађена, дала свој допринос представљајући своју тему на један посебан и оригиналан начин. На једном мјесту је доказаним методама обрадила уговор о лиценци у свјетлу савремених законских прописа и општих правила, указујући на нераскидиву везу између правно-теоријске и практично пословне димензије овог правног посла, што чини, између осталог, и користан допринос свим онима који се баве овом проблематиком. Њен допринос правној науци је евидентан, те због тога Комисија даје:

ПРИЈЕДЛОГ

Будући да понуђени рад задовољава критерије и стандарде докторског рада, Комисија једногласно предлаже Наставно-научном вијећу Правног факултета Унивезитета у Бањој Луци да донесе слиједеће одлуке:

1. да се докторска дисертација мр Јелене Дамјановић под називом “Уговор о лиценци као основ за промет права индустријске својине“ прихвати као самосталан научни рад који задовољава научне захтјеве за рад оваквог карактера и
2. да се именује Комисија за јавну одбрану рада.

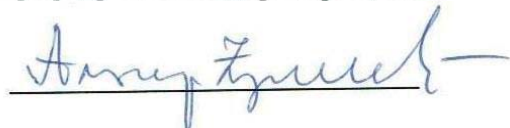
У Бањој Луци, јуни 2015.г.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Проф. др Радован Вукадиновић,
предсједник

2. Проф. др Александар Ћирић, члан

3. Академик проф. др Витомир Поповић, члан-ментор

